

Горячева К.О.

УДК 336

**КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ
ВЕЛИКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ**

Добробут суспільства визначається рівнем розвитку національної економіки країни. Тому головною метою економічних перетворень, що здійснюються на сучасному етапі розвитку національної економіки України, є відродження промислового виробництва як бази для розвитку суспільства. Одночасно кризовий стан більшості промислових регіонів України дозволяє стверджувати неможливість досягнення цієї мети без вдосконалення їх фінансових стратегій розвитку.

Однією з центральних проблем, що стоять перед Україною, є забезпечення економічного зростання на основі кардинальної структурної перебудови економіки, за рахунок прогресивного зростання кредитування діяльності підприємств.

Для вирішення стратегічних завдань структурної перебудови економіки потрібна мобілізація вельми значних кредитних ресурсів. Реалізація структурної політики зумовлює необхідність переходу до цілеспрямованих дій по вдосконаленню процесу кредитування юридичних осіб, а саме великих промислових регіонів.

Слід зазначити, що стан кредитування великих промислових регіонів є одним з найважливіших показників загальноекономічної ситуації і перспектив розвитку країни.

Зростання кредитних портфелів банків та поява більшої кількості коштів на підприємствах є одним з основних чинників, сприяючих підйому промислового виробництва, загальному оздоровленню економіки, вирішенню проблем оновлення технічної і технологічної бази країни, зношеності основних фондів в промисловості. Тільки залучення кредитів може запобігти непоправним втратам економічного потенціалу, з якими зіткнулася Україна у момент кризи.

Мета даної статті полягає в розробці на основі системного підходу концепції вдосконалення кредитного механізму реалізації фінансової стратегії розвитку великого промислового регіону, яка призведе до підвищення його прибутковості.

Задачі статті:

- розкрити принципи ефективної кредитної політики великих промислових регіонів;
- проаналізувати існуючі проблеми банківського кредитування підприємств;
- розробити концепцію вдосконалення кредитного механізму реалізації фінансової стратегії розвитку великого промислового регіону.

По сукупності природно-географічних, політичних умов, забезпеченості кваліфікованими кадрами, за оцінкою вітчизняних і зарубіжних експертів підприємства країни є потребуєчними і платоспроможними позичальниками. Разом з тим, рівень кредитування не адекватний рівню їх потенціалу.

Розумна політика стимулювання діяльності підприємств, забезпечення гарантіями кредиторів від фінансових ризиків і інші заходи підтримки діяльності на території держави, а також наявність необхідної інфраструктури повинні сприяти залученню істотних фінансових коштів у виробничу сферу. Досвід низки країн показує, що створення сприятливого режиму здійснення кредитної діяльності не тільки стимулює притока інвестицій в економіку, але і збільшує податкові надходження до бюджету.

Концепція ефективної кредитної політики, приведена нижче, дозволяє визначити основні підходи і програмні заходи, які повинні бути здійснені для вирішення завдання істотного вдосконалення кредитного механізму реалізації фінансової стратегії розвитку підприємств великого промислового регіону. (рис.1). Основною метою кредитної політики є забезпечення економічного підйому за рахунок залучення коштів в ефективні і конкурентоздатні виробництва і види діяльності, здатні забезпечити створення власного інвестиційного потенціалу і сприяти орієнтації галузей і виробництв до ринкових умов, що дозволить їм зберегти стійке положення на внутрішньому ринку і активізувати просування на зовнішній ринок. На цій основі повинні вирішуватися завдання забезпечення зайнятості і доходів населення, розширення податкової бази і збалансованості бюджету, ослаблятися напруженість в соціальній сфері.

Для цього належить вирішити наступні завдання:

- створити законодавче, організаційне, інфраструктурне і інформаційне забезпечення для здійснення кредитування підприємств;
- привернути увагу іноземних інвесторів, показати привабливі для кредиторів характеристики країни і представити її як перспективного партнера, забезпечити активну взаємодію з потенційними учасниками інвестиційного процесу з метою залучення їх в інвестиційний процес;
- забезпечити просування проектів підприємств великого промислового регіону та підтримати їх за допомогою більш лояльних умов по кредитах;
- мобілізувати кредитні ресурси і забезпечити їх ефективне використання;
- здійснювати ретельну оцінку платоспроможності позичальників.

КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ВЕЛИКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ

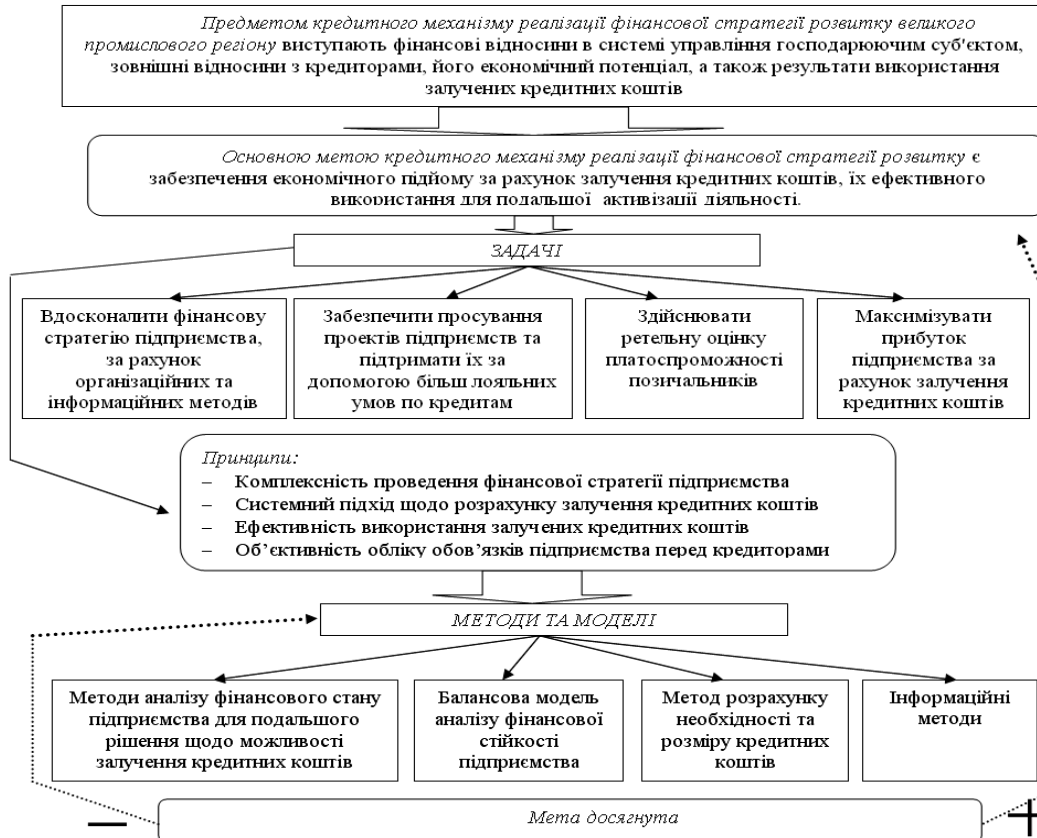

Рис. 1. Концепція вдосконалення кредитного механізму реалізації фінансової стратегії розвитку великого промислового регіону.

Ефективна кредитна політика підприємств здійснюється на основі принципів:

- забезпечення державної підтримки кредитування підприємств;
- забезпечення підприємств великих промислових регіонів рівними правами на отримання державної підтримки при кредитуванні юридичних осіб;
- надання банкам та іншим кредиторам гарантій від підприємств, щодо можливих фінансових ризиків;
- сумісного державного і приватного фінансування швидкоокупних і високоефективних проектів;
- кредитної спрямованості бюджетної політики при дотриманні принципу розумної достатності на решту напрямів витрат.

Найбільш значними проблемами банківського кредитування підприємств великого промислового регіону в Україні є нестабільність фінансової та політичної системи, недосконале та непостійне законодавство, надто високі кредитні відсотки, не вигідні умови кредитних угод для позичальників, надзвичайно довга процедура розгляду можливості отримання кредиту тощо. Причинами цього є: низька кредито- і платоспроможність підприємств, відсутність кредитної історії, відсутність застави, надто малий розмір позики на стислий термін, значний ризик і незначні прибутки в абсолютному вираженні.

Аналізуючи проблеми банківського кредитування в Україні видно, що банківська система України потребує значного реформування, направлено на дешевші і доступніші кредити, економічно обґрунтовані кредитні ставки, вдосконалення законодавчої бази, переймання досвіду іноземних держав.

Отже, Україна потребує значних реформ, як у банківській системі, так і у фінансовому секторі в цілому. Для вирішення цієї проблеми необхідно розробити державну політику, спрямовану на часткову компенсації відсоткової ставки за кредитами комерційних банків для підприємств, підтримку короткострокового кредитування, пільгове довгострокового кредитування, надання кредитів підприємствам із незадовільним фінансовим станом під гарантії уряду, зниження вартості кредитів. Таким чином, розглянувши проблему кредитування підприємств очевидно, що Україна має досить багато проблем у цій сфері, які ще більш загострились у наслідок світової фінансово-економічної кризи.

Для того, щоб економіка країни розвивалася, необхідне активне стимулювання бізнесу через кредитування. Проблеми недостачі коштів підприємств не лише гальмують розвиток підприємництва, сприяють занепаду виробництва, а й призводять до економічного спаду у всіх сферах економіки. А тому, необхідно, орієнтуючись на досвід розвинутих ринкових держав, розробляти власні державні програми у сфері відносин банків та підприємств, які б сприяли підвищенню та рості могутності економіки України.

Наукова новизна даної статі полягає в розробці концепції вдосконалення кредитного механізму реалізації фінансової стратегії розвитку великого промислового регіону та інструментів її реалізації, спрямованих на досягнення ефективного функціонування та стійкого розвитку підприємств.

Практичне значення полягає в тому, що теоретичні положення, викладені в роботі доведені до рівня конкретних практичних пропозицій і рекомендацій по вдосконаленню кредитного механізму реалізації фінансової стратегії розвитку великого промислового регіону. Отримані в роботі наукові результати, концептуальні положення, запропонований комплекс механізмів вдосконалення кредитного механізму носять універсальний характер і можуть бути використані для всіх підприємств.

Джерела та література:

1. Кравчук О. М. Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва / О. М. Кравчук. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 504 с.
2. Слепов В. А. Финансовая политика компании / В. А. Слепов, Е. И. Громова, И. Т. Кери. – М. : Экономистъ, 2005. – 283 с.
3. Шиян Д. Банківське кредитування та економічна динаміка / Д. Шиян // Банківська справа. – 2009. – № 1. – С. 27-38.

Господинова М.П., Жаворонкова О.Р., Шкробтак А.И. ПОВЫШЕНИЕ КАЧЕСТВА ТУРИСТИЧЕСКИХ УСЛУГ

УДК 338.486:005.6

Постановка проблемы. Становление рыночной экономики и появление в Украине высокодоходных слоев населения обусловило интерес к повышению качества туристических услуг. Кроме того, туризм во многих развивающихся странах играет большую роль в формировании валового внутреннего продукта, в обеспечении занятости населения и активизации внешнеторгового баланса. Туризм оказывает также огромное влияние на развитие различных ключевых отраслей экономики и является одним из самых прибыльных видов бизнеса в мире. Поэтому так необходимо в нашей стране развитие данной отрасли ускоренными темпами.

Проблема качества обслуживания в туризме - одна из самых актуальных в развитии этой отрасли народного хозяйства. На международном туристическом рынке качество обслуживания – самое сильное оружие в конкурентной борьбе. Туристы, которые довольны обслуживанием в гостиницах, ресторанах, бюро услуг, туристических комплексах определенных стран, становятся их активными пропагандистами. Они многократно посещают эти места, способствуя увеличению потоков туристов, создавая высокую репутацию понравившимся им туристическим районам. Качество обслуживания в конечном счете способствует повышению экономической эффективности туризма [2, с. 68].

Анализ последних исследований и публикаций. Комплексный характер туристической деятельности затрудняет установление единого показателя оценки качества обслуживания. Кроме того, влияние ряда факторов экономического, организационного, технического и т.д. характера не позволяет измерить качество обслуживания в различных видах туристической деятельности по одному и тому же показателю. Понятия «качество услуг» и «качество обслуживания» тесно связаны друг с другом, так как и то и другое зависит от производственных возможностей туристических объектов, будь то отель, пансионат либо санаторий.

Необходимо отметить, что среди отечественных ученых проблемами повышения качества услуг и обслуживания в нашей стране занимались: Орлов А.И., Саак А.Э., Пшеничных Ю.А., Кибанов А.Я., Мазур И.И., Шапиро В.Д.

Нерешенные ранее часть общей проблемы. Однако, в рассматриваемой области все еще остается большое количество малозученных проблем. В частности проблем связанных с оценкой качества и эффективности туристических услуг и формированием на этой основе эффективных систем управления туристической фирмой. Слабоизученными являются так же проблемы, связанные с факторами внешней среды предприятия, которые прямо и косвенно относятся к качеству предоставляемых услуг. Основными характеристиками внешней среды являются ее сложность, динамизм и неопределенность. Внешние факторы в условиях рыночных отношений способствуют формированию качества услуг. К ним в первую очередь относятся: требования рынка, т.е. покупателей; конкуренция: нормативные документы в области качества продукции; необходимость завоевания достойного места, как на внутреннем, так и на внешнем рынке; обеспечение имиджа фирмы в среде покупателей, деловых людей и др.

Целью статьи является рассмотрение и изучение проблем анализа качества услуг в управлении гостиничным предприятием.

Основной материал исследования. Качество услуг – это совокупность характеристик у, определяющих ее способность удовлетворять установленные или предполагаемые потребности человека.

Качество услуг зависит от ряда факторов. Факторы качества – качественные или количественные характеристики одного или нескольких свойств услуги.

Классификация факторов качества услуг достаточно обширная:

показатели функционального назначения; показатели социального назначения; эргономические показатели; эстетические показатели;

показатели безопасности; экологические показатели; патентно-правовые показатели;

показатели стандартизованности [3, с. 111-112].

Кроме того, есть еще некоторые специфичные для сферы туризма факторы, в значительной степени, влияющие на создание качественного туристического продукта.